606/00

Den 6. november 2000 blev i sag nr. 52.745:

xxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xxx xxxxxxxx
xxxx xxxxxxxx

mod

Tryg-Baltica Forsikring
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Tryg-Baltica Forsikring, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde den 3/3 1999, hvor hun pådrog sig en tandskade.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at forsikringen ikke dækker besvimelse og ildebefindende, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 2, stk. 2.2.

Af skadestuejournal af 3/3 1999 fremgår bl.a.: "Aktivitet: Sad på toilet, fik det pludseligt dårligt, besvimede. ... Har opfordret pt. til at melde ulykkestilfældet til forsikringen."

Af klagerens skadeanmeldelse af 6/3 1999 fremgår: "Ved besøg på badeværelse pludseligt ildebefindende, faldt direkte mod skifergulv. Ramte næse- og kæbepartiet. 3 fortænder faldt ud ved slaget."

Af tandlægeerklæring af 16/3 1999 fremgår bl.a.: "Patientens oplysning til Dem om skadens opståen *Fald på badeværelsegulv.*"

Selskabet afviste herefter at yde forsikringsdækning med den ovenfor anførte begrundelse.

Klageren har i skrivelse af 25/3 1999 til selskabet bl.a. anført: "Jeg kan imidlertid se, at jeg gjorde en fejl ved ikke at læse forsikringspolicen, før jeg indsendte min skadeanmeldelse, – idet mit ordvalg med brug af det generelle og bekvemme udtryk *ildebefindende* giver forsikringsselskabet ret til at afvise erstatningspligten jvnf. forsikringspolicen. Havde jeg læst forsikringspolicen før skadeanmeldelsen ville jeg have valgt en anden – og nøjagtigt lige så sandfærdig – forklaring. ... 3. Jeg kan hævde, at ulykken ikke primært skyldes ildebefindende/besvimelsestilfælde, idet dette ikke behøver at være årsagen til faldet. Helt nøjagtigt sad jeg på toilettet, da jeg pludselig fik opkastningstrang, og idet jeg rejser mig fra toilettet og vil vende front mod toilettet, falder jeg mod flisegulvet. Hverken jeg eller forsikringsselskabet vil være i stand til at sige, om besvimelsen kom før faldet (og dermed årsag til faldet) eller først, da jeg ramte gulvet (og altså en følge af faldet). Har jeg i vendingen ramt toiletkummen og dermed mistet balancen, så kan jeg argumentere for, at det er årsag til faldet."

I klagen til nævnet af 16/3 2000 hedder det: "Jeg har ingen erindringer om detaljer ved faldet. ... Da jeg ankom til skadestuen var jeg i psykisk chok. Det væsentlige for mig var konsekvensen af ulykken. – Lange forklaringer syntes unødvendige. – Jeg havde svært ved at tale, – derfor blev det til få ord som forklaring, og dermed blev den generelle vending om ildebefindende anvendt. Skaden kan vel lige så vel være opstået efter fald over toiletkummen som på grund af vand på gulvet, opkast på gulvet eller fald over mine hensatte hjemmesko – alle dele er mulige. I øvrigt havde choktilstanden ikke fortaget sig, da jeg udfyldte skadesanmeldelsen, som af samme grund ikke indeholder detaljer. ... Jeg er hospitalsansat og ville ikke anvende et så diffust udtryk som ildebefindende, hvis jeg havde fornemmelse af, at ordet skulle få vital betydning for skadesvurderingen. Konklusion: Jeg håber, at Ankenævnet vurderer sagen ud fra følgende kriterier:

1. Skadelidtes tilstand ved ankomst til skadestuen og i ugerne efter var præget [af] psykisk chok, der forklarer den kortfattede og udetaljerede beskrivelse af hændelsesforløb.
2. Skadelidte er uden erindring om detaljer om faldet, hvilket har præget såvel forklaring på skadestuen som skadesanmeldelse.
3. Forsikringsselskabet har ikke kunnet modbevise, at senere fremkomne argumenter bør komme skadelidte til gode.
4. Skadens årsag er uklar, men må med rimelig sikkerhed siges at være omfattet af gældende kriterier for en ulykke."

Over for nævnet har selskabet i skrivelse af 18/5 2000 anført: "Klagen giver os ikke anledning til at ændre vores afgørelse, da det fremgår af skadeanmeldelsen, at skadelidte fik et ildebefindende, hvorefter hun faldt og beskadigede tænderne, hvilket i henhold til forsikringsbetingelsernes stk. 2.2 ikke er dækket af forsikringen."

Selskabet henviser til ankenævnskendelser nr. 43.695 og nr. 44.399.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser: "**1 Hvad dækker forsikringen** Forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde. ... Ved ulykkestilfælde forstås en tilfældig, af den forsikredes vilje uafhængig, pludselig, udefra kommende indvirkning på legemet med en påviselig beskadigelse af dette til følge. ... **2 Hvad dækker forsikringen ikke** ... **Stk. 2.2** Følger af ulykkestilfælde, hvis hovedårsag er forbigående besvimelsestilfælde eller ildebefindende."

Nævnet udtaler:
Klageren har - efter selskabets afvisning af at yde erstatning bl.a. - anført, at hun ikke har nogen erindring om detaljer ved faldet på badeværelset. Af klagerens skadeanmeldelse af 6/3 1999 fremgår imidlertid "ved besøg på badeværelse pludseligt *ildebefindende*", og af skadestuejournal af 3/3 1999 fremgår, at klageren *besvimede*.

Nævnet har gennemgået sagen og finder ikke at kunne kritisere, at selskabet ved sin afgørelse har lagt oplysningerne i skadeanmeldelsen – og skadestuejournalen – til grund således, at tandskaden anses opstået som følge af, at klageren fik et ildebefindende/besvimede og derefter faldt og slog hovedet.

Det fremgår direkte af forsikringsbetingelsernes punkt 2, stk. 2.2, at forsikringen ikke dækker følger af ulykkestilfælde, hvis hovedårsag er forbigående besvimelsestilfælde eller ildebefindende, og nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde erstatning som sket. Selskabets afgørelse findes at være i overensstemmelse med forsikringsbetingelserne.

Nævnets flertal bemærker i øvrigt, at efter nævnets faste praksis skyldes skade som følge af fald på grund af besvimelse ikke en udefra kommende indvirkning, hvorfor der allerede som følge heraf ikke er tale om et ulykkestilfælde, således som et sådant er defineret i betingelserne.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen